

Editorial

Un final per al pacte que es veia venir

Si s'ha de ser sincers, francament creiem que són pocs els ciutadans que confiaven en què el pacte d'Estat sobre la CASS s'acabés materialitzant. D'una banda està la idiosincràsia andorrana, poc donada a acords de gran volada entre rivals polítics, i d'altre que els dos grups parlamentaris al Consell General parteixen de visions molt diferents de com s'ha d'estructurar la nova seguretat social.

L'únic punt de coincidència és que la situació actual és insostenible i que calen reformes urgents perquè la CASS no faci aigües. Tot depèn

de la dimensió de la tisorada i com a qui afectarà principalment, de si es vol blindar més o menys els aspectes socials amb el suport de l'Executiu o la parapública ha d'acabar funcionant de manera similar a una mútua, on prevalgui l'assistència però també l'aspecte financer per sobre de tot. I que els polítics no oblidin que el sacrifici dels ciutadans, que és palpable cada dia, tampoc passa per sacrificar en la salut i que s'ha d'intentar mantenir la qualitat d'un sistema que s'ha definit com a generós, però que tampoc ho és tant en alguns aspectes determinats.

I és que el simulacre de negociaci-

ons, ahir, per arribar a un pacte d'Estat va acabar sense que gairebé hagin existit converses. L'únic acord és que no hi haurà acord, a les primeres de canvi. El PS argumenta la decisió de no continuar les converses per problemes de forma i de fons: perquè el Govern va donar a conèixer els punts principals de la reforma abans de la reunió, i perquè consideren que el model proposat és di-

COM AFIRMA UN POLÍTIC: «QUAN NO S'ARRIBA A UN PACTE ÉS CULPA DE DOS»

vergent i contradictori amb l'actual. DA defensa que els punts que es van fer públics són els que s'estaven treballant i sobre els quals es basava la negociació, i el cap de Govern espera que no sigui una estratègia per desgastar el Govern.

L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articulistes exposen postures personals.

Tothom té la seva part de raó. Escometre la reforma de la CASS no és una actuació fàcil que generarà tensions entre el col·lectiu mèdic i els afiliats, i per tant comportarà un desgast evident que alguns poden pensar que l'oposició no està disposada a compartir, i també és cert que la base de la negociació partia d'uns punts que ja han estat aprovats pel Consell de Ministres, una qüestió de forma que no es pot ignorar. DA haurà de suportar tot el desgast, perquè no té altre alternativa, no hi ha temps a malgastar i ho farà en un moment favorable, a l'inici de legislatura. El PS també ha volgut deixar clar que discrepa àmpliament del model de seguretat social que consideren mancat del principi de «solidaritat». Cadascú juga les seves cartes, però ens quedem amb l'afirmació de **Ladislau Baró**, president del grup demòcrata: «Quan no s'arriba a un pacte sempre és culpa de dos».